

Uniwersytet Medyczny w Wrocławiu BIURO RADY DYSCYPLINY NAUKI MEDYCZNE	
wpl. dnia	09-08-2021
L. dz. RN-BW	1416/2021
Kraków 03.08.2021.	

Dr hab. n. med. Krzysztof Kobylarz prof. UJ
Katedra Anestezjologii i Intensywnej Terapii CMUJ
Oddział Anestezjologii i Intensywnej Terapii
Uniwersyteckiego Szpitala Dziecięcego
ul. Wielicka 265 Kraków

VIDI:
Uniwersytet Medyczny we Wrocławiu
RADA DYSCYPLINY NAUKI MEDYCZNE
Przewodnicząca
prof. dr hab. Agnieszka Halaś
Halaś

Ocena rozprawy doktorskiej

lek. med. Anny Kubica-Cielińskiej pt. „Zastosowanie nalbufiny w leczeniu bólu u dzieci z chorobami onkologicznymi i hematologicznymi”.

Ból towarzyszy człowiekowi przez całe życie. Jest ważnym sygnałem alarmowym, który ostrzega o zagrażającym lub dokonującym się uszkodzeniu tkanek. Występuje w wielu różnorodnych procesach chorobowych. Spośród lekarzy zajmujących się uśmierzaniem bólu najlepsze osiągnięcia w leczeniu bólu ostrego i przewlekłego mają anestezjolodzy. Skuteczne leczenie bólu nieodłącznie towarzyszącego wszystkim etapom procesu terapeutycznego u dzieci z chorobami onkologicznymi i hematologicznymi wymaga uwzględnienia wielu elementów postępowania specjalistycznego.

Do tego ważnego zagadnienia odnosi się doktorantka w swojej rozprawie doktorskiej. Mam nadzieję, że przedstawiona w pracy analiza uzyskanych wyników będzie dla niej kolejnym wyzwaniem - tym razem organizacyjnym - utworzenia poprawnie działającego „szpitalnego zespołu bólowego” .

W Polsce nadal brak jest jednolitych standardów leczenia bólu u dzieci, zwłaszcza bólu przewlekłego, które powinny być stosowane we wszystkich szpitalach dziecięcych.

Przedłożona mi do oceny praca ma ma typowy układ dla rozprawy doktorskiej, liczy 143 strony i jest podzielona na 12 rozdziałów. Składa się z wstępu, celów pracy, materiałów i metod, wyników badań, dyskusji, wniosków, streszczenia w języku polskim i angielskim, wykazu skrótów stosowanych w tekście, spisu tabel i wykresów oraz piśmiennictwa. Praca jest dobrze przygotowana pod względem konstrukcji zadania naukowego jak i przedstawienia uzyskanych wyników. Wstęp zawiera aktualną wiedzę dotyczącą patofizjologii bólu w chorobie nowotworowej oraz oceny jego natężenia i świadczy o dobrej znajomości przedmiotu. Doktorantka przedstawiła ogólne zasady leczenia bólu u dzieci z uwzględnieniem aktualnych rekomendacji WHO z 2012 roku dotyczących leczenia bólu przewlekłego. Opisała stosowane w leczeniu bólu u dzieci leki opioidowe w oparciu o listę leków zarejestrowanych

w Polsce. W opisie metadonu zwróciła uwagę na ograniczone możliwości jego stosowania jako leku dostępnego tylko w postaci preparatu doustnego. Doktorantka nie uwzględniła postaci dożylniej tego leku. Zmuszony jestem do wyjaśnienia tej nieścisłości. W Polsce jest dostępny metadon do podaży dożylniej, sprowadzany na import docelowy i stosowany z dużą skutecznością u pacjentów pediatrycznych. Jest to preparat Methadon Streuli firmy Streuli. Metadon w postaci dożylniej, podobnie jak szereg innych leków, nie tylko zwalczających ból, stosowanych u dzieci w Polsce bez rejestracji, w innych krajach europejskich rejestrację posiada i jest stosowany w leczeniu od wielu lat.

W dalszej części opracowania doktorantka szczegółowo omawia nalpainę, lek którego skuteczność terapeutyczna oraz znaczenie w leczeniu bólu u dzieci z chorobami onkologicznymi i hematologicznymi są podstawowym tematem przeprowadzonego badania. Podkreśla też bardzo istotny problem występujący u tych dzieci jakim jest zapalenie śluzówek przewodu pokarmowego (mucositis), który wymaga bardzo złożonego postępowania przeciwbólowego.

W kolejnych rozdziałach przedstawia cel i założenia pracy, pytania oraz formułuje hipotezy badawcze, uzasadniające prawidłowy wybór celu badania a więc skuteczności zastosowania nalbufiny w uśmierzaniu bólu przewlekłego u dzieci z chorobami onkologicznymi i hematologicznymi.

W rozdziale zatytułowanym materiał i metody przedstawia charakterystykę grupy badanych dzieci. Niewątpliwie większa liczebność grupy badanych dzieci zwiększyłaby wiarygodność uzyskanych wyników. Niestety pandemia COVID 19 przyczyniła się do ograniczenia liczebności, co jest w pełni uzasadnione.

Doktorantka dokonała analizy postępowania przeciwbólowego prowadzonego przez lekarzy specjalistów onkologii i hematologii dziecięcej w Klinice Hematologii i Onkologii Dziecięcej Uniwersyteckiego Szpitala Klinicznego we Wrocławiu, a więc nie przez specjalistów anestezjologii i intensywnej terapii. Oceniała skuteczność postępowania analgetycznego, sposoby stosowania leków przeciwbólowych, częstość występowania działań niepożądanych leków opioidowych oraz bezpieczeństwo stosowania nalbufiny i morfiny u leczonych dzieci.

Na prowadzone badania doktorantka uzyskała zgodę Komisji Bioetycznej przy Uniwersytecie Medycznym we Wrocławiu w 2018 roku (nr KB-517/2018).

Wyniki badań Doktorantka przedstawiła na 57 stronach, które szczegółowo przeanalizowała, omówiła oraz zilustrowała z wykorzystaniem 59 tabel i 13 wykresów.

Otrzymane wyniki zostały poddane analizie statystycznej i dla wszystkich porównań przyjęto poziom $\alpha = 0,05$.

Prezentacja wyników pracy i szerokie ich omówienie świadczą o dużej znajomości przedmiotu i doświadczeniu Doktorantki w prowadzeniu skutecznego leczenia bólu u dzieci. Na podkreślenie zasługuje wnikliwa interpretacja uzyskanych danych, co wskazuje na jej rzetelność. Dodatkową wartością pracy jest zwrócenie uwagi na nadal występujący w większości szpitali dziecięcych problem organizacyjny dotyczący braku lub nie w pełnym zakresie działających zespołów dedykowanych wyłącznie problematyce skutecznego uśmierzania bólu.

W dyskusji przeprowadzona została kompleksowa analiza uzyskanych wyników w odniesieniu do danych z piśmiennictwa. Dyskusja jest przemyślana, logiczna i spójna.

Analiza materiału pozwoliła na wyciągnięcie 6 wniosków, które wynikają z uzyskanych wyników pracy oraz na dyskusję własnych poglądów Doktorantki z danymi z cytowanego piśmiennictwa. Wnioski, które Doktorantka przedstawiła w swojej pracy są spójne z postawionymi celami pracy.

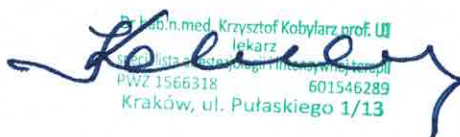
Rozprawa doktorska jest napisana poprawnym językiem, w sposób zrozumiały. Doktorantka wykazała się umiejętnością zaprogramowania badania i jego przeprowadzenia w oparciu o właściwą metodykę, jak również interpretowania uzyskanych wyników i posługiwania się piśmiennictwem.

Przedstawioną pracę lek. Anny Kubica-Cielinskiej pod tytułem „Zastosowanie nalbufiny w leczeniu bólu u dzieci z chorobami onkologicznymi i hematologicznymi” oceniam pozytywnie. Stanowi ona samodzielny dorobek naukowy, który poszerza naszą wiedzę dotyczącą omawianego zagadnienia.

Stwierdzam, że przedstawiona do recenzji rozprawa doktorska pt. „Zastosowanie nalbufiny w leczeniu bólu u dzieci z chorobami onkologicznymi i hematologicznymi” spełnia warunki określone w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595, z późn. zm.)

Przedstawiam wniosek do Wysokiej Rady Dyscypliny Nauki Medyczne Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu o dopuszczenie lek. Anny Kubica-Cielińskiej do dalszych etapów przewodu doktorskiego.

dr hab. n. med. Krzysztof Kobylarz prof. UJ

dr hab. n. med. Krzysztof Kobylarz prof. UJ
lekarz
Krajowy Rejestr Lekarzy
PWZ 1566318 601546289
Kraków, ul. Pułaskiego 1/13